

Steagul ROSU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROSANI AL P.C.R.
SI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XLV, NR. 11347

SIMBĂȚĂ, 11 MARTIE 1989

4 PAGINI — 50 BANI

MAJORATUL, VIRSTA ASUMĂRII MARILOR RĂSPUNDERI

- Anii de aur, anii cind se cristalizează personalitatea
- „Ceii patru din Tirgu Ocna”
- Informatică, minerit, viitor

În pag. a 3-a

În spiritul sarcinilor trasate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R.

FRUNTAȘII ZILEI

5630 tone de cărbune peste prevederi

Puternic mobilizate de chemările și îndemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu de a obține în acest an cele mai mari realizări, colectivele unităților miniere din municipiul Petrosani raportează zi de zi noi succese în muncă. În ziua de 9 martie, cinci întreprinderi miniere și-au depășit sarcinile de plan. Este vorba de întreprinderile miniere Petrila, Paroșeni, Lonea, Cîmpu lui Neag și Uricani, care au raportat, în total, o producție suplimentară de 357 de tone de cărbune. Cea mai mare producție suplimentară, 160 tone de cărbune, a fost realizată de colectivul minei Petrila, care se situează astfel pe locul de frunțăș al zilei.

În perioada care a trecut de la începutul lunii martie, colectivele întreprinderilor miniere Lonea, Petrila, Paroșeni și Uricani au expediat unităților de preparare o producție suplimentară care totalizează 5630 tone de cărbune cocsificabil și energetic. Pe primul loc în întrecere se situează harnicia minerilor din abatajele mecanizate ale I.M. Paroșeni, care au realizat în această scurtă perioadă de timp, pe baza creșterii productivității muncii, o producție suplimentară de aproape 2000 tone de cărbune.

CALITATEA CĂRBUNELUI o problemă de conștiință minieră

I.M. LONEA

Strădanile trebuie să se concretizeze în rezultate

Mina Lonea este, după cum se știe, întreprinderea care se situează, de ani de zile, între frunțașii întrecerii socialiste care se desfășoară între unitățile CMVJ. Producțiile extrase peste sarcinile de plan, realizarea celorlalți indicatori de eficiență economică (beneficii, costuri de producție, cheltuieli materiale etc) fac ca această întreprindere să înregistreze, constant, rezultate meritorii. Ceea ce însă grevează asupra realizărilor bune ale minerilor de la Lonea rămâne neincadrarea în indicatorii de calitate a producției de cărbune. Realizările erau mult mai mari dacă nu existau penalizările pentru calitate. Care sînt cauzele unei atări situații? În primul rînd, există unele cauze obiective, legate de condițiile de exploatare a

stratelor subțiri pe înclina-re. Oricît ar fi de obiective aceste cauze, ele nu au o pondere atît de mare în apariția unui procent de cenușă mai ridicat decît cel prevăzut.

Între cauzele subiective, cele mai multe depind de oameni și de felul în care ei privesc problema calității. Iată de ce ne-am adresat citorva mineri șefi de brigadă din sectorul frunțăș al minei, sectorul IV, pentru a afla care sînt preocupările lor pentru îmbunătățirea calității cărbunelui extras.

ION BOTEANU: „Pe fiecare schimb ne străduim să depunem sterilul pe poditură. În sectorul nostru, de altfel, am întreprins o măsură bună,

Mircea BUJORESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Dincolo de rezultatele înscrise în bilanțul întrecerii socialiste pe 1988

Frunțași puțini, învățăminte multe...

Au ieșit din nou în evidență, cu prilejul bilanțului întrecerii socialiste pe 1988, preocupările constante ale Consiliului municipal al sindicatelor pentru impulsivitatea activității și stimularea colectivelor care depun cele mai mari eforturi în vederea îmbunătățirii realizărilor economice. Bilanțul la care ne referim, desfășurat în fața cadrelor de bază din unitățile productive ale Văii Jiului — și cu precădere din minerit — a oferit clipe de satisfacție unui mare număr de oameni ai muncii, felicități cu multă căldură și răsplățiți cu distincții merituose pentru efortul de a face „mai mult decît planul”, de a găsi soluții îndrăznețe, de a împlini preocupările pentru cantitate cu cele destinate unei calități superioare. După cum de altfel am informat, pe locuri frunțășe s-au situat colective care

de mai mult timp au făcut dovada unei reale capacități de mobilizare în fața sarcinilor de plan și chiar în fața greutăților.

La mina Lonea a fost consolidată experiența minerilor și cadrelor tehnico-ingenerești în aplicarea unor tehnologii moderne — ne referim mai ales la tavanul de rezistență — dar această experiență, oricît ar fi de bogată nu conduce de la sine la rezultate, fără efortul neslăbit al oamenilor, fără dorința lor de afirmare și ambiția de a soluționa problemele complexe ale mineritului contemporan. Succesele cu care acest înăms colectiv ne-a obișnuit de la începutul cincinalului își au izvorul în perseverența și răspunderea cu care acționează pentru organizarea riguroasă a locurilor de muncă Tehnologiile moderne au rodit, așadar, pe fondul acestui climat de angajare, de răspundere creat printr-o asiduă muncă de mobilizare a fiecărui mem-

bru al colectivului. La mina Paroșeni, situată pe locul II în întrecerea pe CMVJ, au fost intensificate preocupările pentru îmbunătățirea calității cărbunelui și valorificarea pe mai departe, la cote superioare, a marilor abataje mecanizate. Colectivele de la IUMP, IPSRUEEMP, IACMM și altele au participat cu realizări sporite la efortul general consacrat îndeplinirii programelor prioritare ale mineritului nostru, pentru dezvoltarea potențialului productiv, mecanizarea și modernizarea extracției și preparării cărbunelui.

Așadar, satisfacții, îndreptățite în colectivele care au făcut „mai mult decît planul”. Dincolo de aceste satisfacții, rezultatele de ansamblu ne îndeamnă la reflecții mai puțin îmbucurătoare. Se pare că preocupările organelor și

Ion MUSTAȚĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

Noi obiective de investiții miniere

La întreprinderea minieră Valea de Brazi se află în faze avansate de execuție noi obiective de investiții miniere. Este vorba de instalația de săpare a puțului nr. 1 de aeraj, o stație de compresoare și o captare de apă cu conductă de aducțiune. Colectivul brigăzii nr. 5 Valea de Brazi a întreprinderii de construcții și montaje miniere,

care execută aceste lucrări de investiții, s-au angajat să le predea beneficiarului la 30 martie a.c. În primele două luni ale acestui an, brigada nr. 5 și-a depășit cu 940 000 lei volumul lucrărilor de construcții și montaje, fapt care a permis devansarea termenilor de punere în funcțiune a unor importante obiective de investiții din

programul prioritar. La realizarea acestor obiective s-au evidențiat în mod deosebit constructorii și montorii din formațiile complexe conduse de Ioan Popa, Spiridon Ciorțea, Ioan Mănărașan, Vasile Gal, Ion Grigore, Radu Marinescu, Petru Voicu, Gavrilă Haiduc, Vasile Chelaru, care și-au depășit substanțial sarcinile de plan. (V.S.)

BRAZIE RĂMASE SUB PLAN, SPRIJINITE CONCRET, OPERATIV, EFICIENT

O îmbunătățire există, dar angajamentul n-a fost onorat

În ziarul nostru din 17 februarie a apărut ancheta „Increderea trebuie confirmată prin fapte de muncă”, în cadrul căreia analizăm cauzele care au condus la nerealizarea sarcinilor la o brigadă a sectorului III al minei Aninoasa. Era vorba despre formația de lucru condusă de Alceandru Csog, care, în luna ianuarie, a înregistrat un minus de 230 tone de cărbune, în condițiile în care productivitatea muncii a fost mai mică decît sarcinile cu 200 kg pe post. Brigadierul se plîngea de greutăți pe care le întâmpina, mai ales în aprovizionarea cu materiale. O altă problemă ridicată de brigadier a fost asigurarea efectivilor de mineri calificați, precum și o mai bună asistență tehnică pe schimburi.

Cu prilejul discuției de atunci, am fost asigurați că vor fi luate toate măsurile pentru rezolvarea problemelor ridicate de brigadier. Ce s-a soluționat? Firoște, plecăm de la realizările lunii februarie. În acest sens se poate trage o concluzie cel puțin bizară. Deși minusul lunii februarie este de numai 130 tone (față de 230 în luna ianuarie), nerealizările la productivitatea muncii sînt cu... o tonă mai mari, ceea ce n-a putut să ne explice nici normatoarea sectorului III. Cum a fost sprijinit brigadierul? Iată o întrebare la care n-a avut cine să ne răspundă, întrucît vechiul șef de sector sing. Dumitru Heres-

B. MIRCESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

În sectorul IV al I.M. Lonea, formația condusă de Ion Boteanu se mîndrește cu realizarea și depășirea sarcinilor planificate.

Foto: Gh. OLTEANU

„VA TREBUI SĂ EDUCĂM INTREGUL POPOR ȘI, ÎN PRIMUL RIND TINERETUL, ÎN SPIRITUL PATRIOTISMULUI REVOLUȚIONAR, AL DEVOTAMENTULUI FAȚĂ DE PATRIE, FAȚĂ DE POPOR, FAȚĂ DE CAUZA PARTIDULUI”.

NICOLAE CEAUȘESCU

MAJORATUL, VÎRSTA ASUMĂRII MARILOR RĂSPUNDERI

Anii de aur, anii cînd se cristalizează personalitatea

Nicicînd România nu a cunoscut o tinerețe atît de bogată ca în acești ani eroici, cînd munca și creația îngemănate, ne sînt carte de căpătîi. Și aceasta pentru că avem conștiința reală a valorii noastre, fără să supralicităm, dar și fără să dăm înapoi la greu. Expresia „nu se poate” este înlocuită în fiecare zi, prin fapte, cu „se poate”. Și primii care o fac, înfrîngînd bariere, sînt tinerii. Un drum pe care s-au angajat din plin și cei ce numără doar 18 primăveri. Un drum al cutelanței. Despre cutelanță, despre răspundere, dar mai cu seamă despre felul cum vîd viața tinerii, la 18 ani, iată tema anchetei noastre de opinie întreprinsă la Liceul industrial minier din Petroșani. Ne-au răspuns la întrebări Adrian Neagoe, elev la clasa de electricieni de mină, Viorica Ciocan, un posibil geolog, Florin Turcaș, elev la clasa de mecanic mașini și utilaje miniere și Cătălin Crețu aflat, ca și colegii săi, în ultimul an de liceu.

FLORIN TURCAȘ: „Am împlinit 18 ani cu numai o săptămînă în urmă. Nu știu exact cum e viața, la 18 ani. De-abia aștept trimestrul al III-lea al anului școlar, cînd, avînd aproape toți vîrsta majoratului, vom intra, în cadrul orelor de practică în producție, în mină. Mă gîndesc cu emoție la clipa aceea. Vom cunoaște cărbunele în vatra sa multimilenară. Și îi vom cunoaște,

tot acolo, în abataje, pe oamenii săi, minerii, cei ce-i conferă, prin muncă, noblețe.

Este nevoie acolo, în drumul cărbunelui, și de brațele mele și de ideile care pe noi, cei din generația Epocii Nicolae Ceaușescu, ne frămîntă. Iată de ce am deprins aici, în anii de liceu, a învăța, a cerceta mereu și a promova prin muncă, noul”.

VIORICA CIOCAN:

„Griji noi, multe bucurii pe care, de-acum, trebuie să ni le făurim singuri. Sîntem — afirm cu toată tăria — pregătiți să înfruntăm viața. Știm să primim viitorul cu toată răspunderea, cu maturitate. Nu înseamnă că știm totul. Noi, tinerii de 18 ani, am învățat să ne facem datoria față de pămîntul acesta și de oamenii săi. Nu vom da înapoi. La 18 ani am sentimentul că renasc. De ce? Pentru că trăim din plin răspunderea, marea răspundere, pentru că va trebui să fim la înălțimea încrederii investite în noi. Și avem toate condițiile să o facem”.

ADRIAN NEAGOE:

„Cumpănă a vieții, cînd trecem de la copilărie la maturitate, vîrsta de 18 ani deschide noul drum al personalității noastre aflate în plin proces de cristalizare. Ce îmi doresc acum? Să devin util societății.

Sînt la colegii mei, care au această vîrstă a maturității o atitudine nouă față de viață. Ceva se schimbă, chiar dacă acest ceva nu-l pot defini. Am sentimentul că nu ne mai trebuie vorbe despre ce o să fie, ci fapte. Și sînt astfel patria, în jurul meu, oamenii și locurile acestea innobilate de muncă. Aș vrea să se spună, în viață, despre mine, că sînt un om al dreptății”.

CĂTALIN CREȚU: „S-a deschis o lume. Sînt că am ceva de spus. Aș vrea să fiu un cadru tehnic bun. Îmi place uzina, îmi place munca. Acum mă gîndesc la concursul de admitere în facultate. Sper să-l promovez. Oricum viața mea, cea de-acum, înseamnă deja angajarea pe drumul afirmării în societate. Este sentimentul cu care trăim toți, noi, cei din generația epocii de aur a României, acum, în anul Congresului al XIV-ea al partidului”.

Experiența de muncă și viață a muncitorilor buni trece, aproape pe neștiute la cei care, în scurt timp, vor prelua ștafeta, asumîndu-și răspunderea de a duce pe mai departe societatea, pe drumul luminos al comunismului.

Sărbătoare

Astăzi se încheie „Săptămîna majoratului”. La Teatrul de stat „Valea Jiului”, începînd cu ora 10, tinerii din municipiul care împlinesc în acest an vîrsta de aur de 18 ani, se vor întîlni spre a sărbători primăvara vieții, dar și primăvara muncii eroice pe care țara întregă o trăiește ardent, în anii de glorie ai Epocii Nicolae Ceaușescu.

După tradiționala întîlnire cu specialiști din producție, cadre didactice universitare și juriști, va urma un spectacol literar-muzical-coregrafic susținut de formații artistice ale uteciștilor din licee, participante la cea de-a VII-a ediție a Festivalului național „Cîntarea României”.

Tinerețea — stare de suflet, de elan și muncă, de creație și entuziasm revoluționar — iată atributele generației care în aceste zile, în întreaga Vale a Jiului, sărbătorește majoratul. În fotografie, un aspect grăitor, cu tineri aflați în linia întâi a muncii. Imaginea a fost surprinsă la IPSRUEEM Petroșani.

INFORMATICA, MINERIT, VIITOR

Mihaela Belu și Alin Isac sînt doi dintre tinerii care afirmă cu mîndrie: „apartinem generației de aur a României, generația Epocii Nicolae Ceaușescu”. Au și de ce, pentru că, prin definiție, domeniul în care se pregătesc, cel al informaticii — sînt elevi în ultimul an la liceul de profil din Petroșani — este un domeniu al tinereții, un domeniu de la care viitorul așteaptă mult. Informatică, pasiune și știință, prezenta deja cotidiană, menită a deschide drumuri noi cunoașterii.

„Informatică? Nicîi într-un caz numai teorie! Practic! Oricare viitor specialist, indiferent de

ramura în care activează, trebuie să aibă cunoștințe de informatică, îmi spune Alin Isac. Informatica nu este doar o bancă de date. Să știți că aceste cuvinte — continuă interlocutorul — nu sînt niște vise la 18 ani, ci un crez statornic. Mă pregătesc să devin student la Institutul de minere. Și pornesc pe acest drum, al mineritului, cu convingerea că informatica îmi va fi de mare folos în viitor, atît în cercetare, cît și în producție. Conexiunea informatică-minerit va fi din ce în ce mai profundă. Conexiunea informatică-viață este o realitate”.

„Voș deveni cibernetician. Este visul meu, la 18 ani, adaugă Mihaela Belu. Opțiunea aceasta a pornit din prima zi a vieții mele de licean. Sînt convinsă că informatica va avea în viitor o importanță majoră în economie. Și tocmai de aceea cred în utilitatea muncii mele de acum. Să nu credeți că informatica este aridă. Poate fi frumoasă, dacă o iubești. Or, la 18 ani, cînd simți viața pulsînd, cînd îți plac florile și muzica, dansul și marea muntelui sau generozitatea versurilor, nu poți să nu vezi în tot ceea ce este în jur, frumusețea”.

Viitor, informatică, minerit, trei cuvinte care au fost rostite de multe ori de către cei doi tineri. Deasupra acestora, ca o acoladă un alt cuvînt: tinerețe. 18 ani! Vîrstă de aur. La 18 ani trăiești însă din plin răspunderea în fața vieții. Iar cei doi interlocutori care, în particular îmi mărturiseau că speră să aibă „cîmp liber inițiativă”, după gîndurile enunțate deschis în discuția noastră, nici n-au de ce să se ascundă, dau pe deplin dovadă că trăiesc și muncesc la temperatura înaltă a prezentului, avînd în față mereu, viitorul.

„Cei patru din Tirgu Ocna”

Ștefan Prian este făcătuș la sectorul I al minei Petrila. A venit aici, în Valea Jiului, cu trei ani în urmă, tocmai din cău. Și n-a venit singur. Ci împreună cu un văr și doi prieteni. Se numesc Samuel Prian, Vasile Radu și Viorel Martin. I-a atras mineritul. „Auzisem că se cîștigă bine, îmi spune cu voce calmă Ștefan Prian. Așa încît am urmat școala profesională în cadrul Liceului industrial minier din Petroșani. Cum sîntem cu toții de aceeași vîrstă — cu puțin timp în urmă am depășit bariera celor 18 ani — ne-am calificat în aceeași meserie, lăcătuș de mină, și lucrăm la același sector, sectorul I al minei Petrila”. „Băieți excepționali toți patru — confirmă șeful sectorului, ing. Nicolae Vulpe, prezent la discuția noastră. Tineri care, în pofida vîrstei fragede — nu au încă 20 de ani — dovedesc maturitate în gîndire și acțiune. Să știți că toată conducerea sectorului pune bază pe ei. N-au nemotivate, muncesc cu sîrg, învață de la toți cei din jur, dar mai cu seamă manifestă un exemplar simț al răspunderii. Tineri la școala muncii, la școala abatajului”.

Ne-am hotărît să ieșim cu toții la pensie de la

mine Petrila! Chiar dacă această afirmație este, într-un fel glumă, noi nu am venit în Valea Jiului ca să plecăm. Sîntem deja majori, lucrăm în subteran, unde tovarășii de muncă ne-au primit părintește. Simțim încrederea colectivului în noi și vom fi mereu la înălțimea ei. Simțim răspunderea — continuă interlocutorul nostru. Revenind la gluma cu pensia, nu vrem să rămînem simpli lăcătuși de mină. Ne vom continua studiile la seral, poate vom urma și o școală de maiștri... Oricum, vom urca treptele profesiei. Dacă mă întrebați ce așteptăm de la viață, vă răspund cu toată sinceritatea: să se spună despre noi, „cei patru din Tirgu Ocna” că acolo unde muncim facem numai lucruri bune”.

Un tînăr comunist vorbind despre tineri, gîndind tinerețe dar cu deplină maturitate. Pentru că așa a deprins la școala muncii, la școala abatajului. Ascultîndu-l vorbind, reporterul a trăit sentimentul că în pofida vîrstei și a timidității, a parent citită în ochii interlocutorului — poate nu timiditate, ci echilibru, obișnuința de a-și cîntări fapta și vorba — a discutat cu un om pe deplin matur.

Pagină realizată de

Horățiu ALEXANDRESCU,

Foto: Gheorghe OLTEANU, Ștefan NEMECSEK

